

18. Gosse! Hvarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Flickan, den du på har tänkt, Har dig redan förgen skänkt. Skaf-
fa dig en ann' också, Gråt ej mera då.

19. Nu är denna wisan slut, wisan slut, wisan slut! Nu är denna wisan slut, denna wisan slut. Gif nu sångaren en klut, Så att han kan få en sup; Ty då mår han mycket bra, Det försäkrar ja.

Sångare = Wisa.

En Sångare gick sig sig att jaga, :: Allt i en lund så grön. ::

2. Der mötte han en flicka, :: En flicka, som war skön. ::

3. Hwarthån, hwarthån skön flicka, :: Hwarthån du stolta mö. ::

4. Jag skall gå hem till min Fader, :: Som bor i lunden grön. ::

5. Hwad skall du hos din Fader, :: Som bor i lunden grön? ::

6. Der skall jag blommor plocka :: Och binda kransar af. ::

7. Så drar han af sitt finger :: En ring af guld så röd. ::

8. Tag den, tag den, skön flicka! :: Tag den du stolta mö. ::

9. Behåll din skänk och gåfwa; :: Jag den mottager ej. ::

10. En annan åger mitt hjerta, :: Jag honom swiker ej. ::

11. Och åger en annan ditt hjerta :: Så swik då honom ej. ::

12. Adjö, adjö skön flicka, :: Farväl du stolta mö. ::

Sorgeqwåde

i anledning af

Konung

Carl XIV Johans Död

d. 8 Mars 1844.

Hwarthån jag blickar, hwilken sorg ic.

Sj. som: Hwar skall jag taga wägen? hwar skall jag finna ro? ic.

Förslag till en ny

Folk = Sång

åt

Konung OSCAR I:ste.

Hell Dig, Hell, Kung Oscar! ic.

Sj. som: Beware Gud wår Kung!

Twenne begärliga

W i s o r ,

Den Första:

Gråtare = Wisa.

En Wisa jag nu sjunga will, Sjunga will, sjunga will, ic.

Den Andra:

Sångare = Wisa.

En Sångare gick sig att jaga, ic.

~~~~~

Westerwik.

Tryckt hos C. D. Erblad & Comp. 1844.

Sorgeqväde i anledning af Konung Carl XIV Johans död.

Gj. som: Hvar skall jag taga vägen? hvar skall jag finna ro? 1c.

Swarthån jag blickar, hwilken sorg Sig
för mitt öga ter! Och i den höga Kunga-
borg Spörjs icke glädjen mer; Den Ko-
nung, som der sorgsen går, Gj klagar högt
sin nöd, Men på hans panna läsbart står:
"Min Far är död!"

2. En Kunglig Enka sitter der Med
qwalet i sitt bröst; Hwad batar att hon
Drottning är? En krena ger ej tröst När
hjärtat blöder, — endast Gud Blir då den
sorgsnas stöd, Som klagar så, wid bönen
ljöd: "Min Man är död!"

3. Med tysta fjät de Hofmän gå, Med
sorg uti sin själ, Och torfa hemligt då och
då Bort tåren, som sig stjal Ur ögat, el-
jest wandt att le Wid hwarje ord som ljöd;
Nu, om de tala, hwisla de: "Kung
Carl är död!"

4. I Adlingens stjernhöljda bröst Ta'r
känslan ut sin rätt; Han gråter ej, men i
hans röst Hörs smärtans darrning lätt:
Det sorgens budskap, som han fått, Allt
sielswiskt hwila bjöd; Och rörd han klagar
i sitt Slott: "Kung Carl är död!"

5. Det råknade den rike man Det guld
i qwållens tid, Som han i flydda dagar
wann Med omsorg och med id, Då kom

det sorgeliga bud; — Glömdt war allt
öfwerflöd; — Ur handen guldet föll: "O
Gud! Kung Carl är död!"

6. Med tanken på sitt Söndagskall
Den Andelige satt, Och sökte hjälp mot
synd och fall I ordets helga skatt; Men
själens styrka Gubben swel, När sorgligt
budskap ljöd; Han hwislade, som döden
blef: "Kung Carl är död!"

7. Nyh Handtwerksmannen slutit till
Sin werkstad nöd, men trött, Och hustruns
spinnrockshjul stod still, Och barnen såswo
sött, Då kom till mannen, der han satt
Wid aftenbrasans glöd, Med bitter sorg
det budskap att, "Kung Carl war
död!"

8. Från skogen Bonden tröttad går Till
ringa, torstäckt tjäll, Af hustrun så han
weta får Den nyhet samma qwåll, Då
mösan af den gamle tog, Som wördnaden
det bjöd, Och sad', i det en suck han drog:
"Kung Carl är död!"

9. Förbi den rike mannens dörr Den
blinde Tiggarn gick; Han sjöng sin wisa ej
som förr För slanten, som han fick; Nu
war han stum den arme man Och gaf sin
hund sitt bröd: "Jag kan ej äta," sade
han, "Kung Carl är död!"

10. På ben af träd en Inwalid Stödd
på sin krycka stod; I Dennewitz, i Leip-
zigs strid Kann gamle busens blod; Nu i
mustachens gråa hår En tår, som blod så
röd, Den första föll på många år: "Kung
Carl war död!"

11. Och granne sad' till granne så:
"God wån! hwad synes dig; — Hur skall
det nu i Sverige gå I fred, så wål som

Krig?" Men grannen svarade med hast:
"Wist är helt stor vår nöd, Dock hoppas
jag det bästa, fast "Kung Carl är
död."

12. Och Han som ärst Hans fröna har
Hans dygder ärst också; Han skall, i lik-
het med sin far, På landets bästa stå;
Och gråna, som den gamle gjort, Som
Sweriges wårn och stöd; Och när Han dör
flit rop bli spordt, Som när Kung
Carl war död.

13. Och klockan ljud i qvållens stund
Till bön på fädrens stic; Kring berg och
dal och frusna sund Des ljud så sorgligt
gick: Då gammal bad så wål som ung,
När bönklockan ljud: "Beware Gud
vår nye Kung, Se'n nu Kung
Carl är död!!"

Förslag till en ny Folksång åt Konung Oscar.

Sjunges som: Beware Gud vår Kung! r.

Hell dig, Hell, Kung Oscar! Gud skyd-
de dina da'r, Skandiens far!! Konung till
själ och ått, Ware dig Spiran lätt, Buren
för lag och rätt, O Kung Oscar!!

2. Sprid från ditt Kungahus, Fredadt
från stormars brus, Bragderns ljus; Wa-
re vår fria Nord, Styrd af ditt wisa ord,
Frejdad och lyckliggjord Af dig, Oscar!!

3. Grönske med wärens lif, Qwäsd ei
af agg och lif Fredens olif; Trotsande tidens
tand Hagne den folk och land, Wårdad utaf
Din hand, O, Kung Oscar!!

4. Kommer dock annan tid, Manar till
kamp och strid För landets frid, Man utur
hus wi gå, Spörja skall werlden då, Att
wi som klippor stå För Dig Oscar.

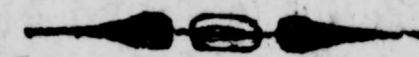
5. Stån och sunnanfrån Höje sig kri-
gets dån, O, Hjelteson, Släpp blott Ditt
lejon loß, Lys det med segrens bloß, Lita
på Gud och oss, O Kung Oscar!!

6. Än uppå jernmångd mark Rhyter sig
senan stark, Ädle Monark! Skarorna fröjda
sig, Bådar Du dem till krig Upp för sitt
land och Dig, Lappre Oscar!!

7. Herrliga sköna lott, Öfwer allt jor-
diskt godt, Högsinte Drott, Att i den wilde
strid Rämpa för landets frid, Rämpa och
dö derwid För Dig Oscar!!

8. Himlens och jordens Gud Hör våra
böners ljud, Hör oss, o Gud! Du, våra fä-
ders tröst, Upp ifrån fria bröst Höjes till
dig vår röst: "Skydd Oscar!!"

9. I lugnets stund war far, I orons
wårt förswar, O, Kung Oscar, Hör
hur från borg och tjäll Echot från fjell till
fjell Sjunger med jubel: "Hell, Hell Dig
Oscar!!"

Gråtare: Wisa n.

En Wisa jag nu sjunga will, Sjunga will, sjunga will, Endast J will lyhöna till, J will lyhöna till. Jag will börja se så här, Med Kungen först och sedan fler, Såsom de i rangen går, Dock som jag förstår.

2. **Konung!** Hwarför gråter Du, gråter Du, gråter Du? :: Tag din spira uti hand, Styr Ditt rike och Ditt land! Sedan mår Du mycket bra, Det försäkrar ja.

3. **Krigsman!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Tag du ditt gewär i hand, Strid för Kung och Fosterland, Eh då triffes du så bra, Det försäkrar ja.

4. **Biskop!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Blott troget led din stora hjord, Predika ut Guds rena ord, Sedan mår du mycket wäl, Båd' till kropp och själ.

5. **Hjelp-Prest!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Du snart nog en församling får. När du på predikstolen går, Så bed för alla, och för mig, Som nu tröstat dig.

6. **Färgare!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Stampa dina waldman grå, Färga garnen åfvenså, Gröna, gula, men dock så, Att färgen kan bestå.

7. **Garfware!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Barka du din läderbit, Att den håller en lång tid, Sedan mår du mycket bra, Det försäkrar ja.

8. **Smed!** ack, gråt ej mera du, mera du, mera du! :: Blott du uti smedjan går Och flitigt med din slägga slår, Se då mår du mycket bra, Det försäkrar ja.

9. **Skomakare!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Sätt dig du uppå din stol, Gör dig stöflar, långor, skor, Blif och sedan wid din låst, Så mår du alldrabäst.

10. **Skråddare!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Tag din nål och tråd i hand, Presejernet allt i bland, Eh dig byxor, frack och rock, Du, min låra bock!

11. **Snickare!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Tag din hyra, såg i hand, Snickra nu så godt du kan Stolar, Chiffonier, Byrå, Och gråt ej mera då.

12. **Röpmann!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? Wåg du ut din kaffestrut, Socker, peppar eller krut; Eh du mår mycket bra, om då Wigten kan bestå.

13. **Westgöth!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Statt på Marknaden ibland, Res i bygden, då du kan, Sedan mår du mycket bra, Det försäkrar ja.

14. **Gubbe!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Njut ditt lif me'n du förmår, Snart på graswens brädd du står. Skyn-da dig och tag en sup; Snart är lifwet slut.

15. **Bonde!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Sköt din spade och din plog, Så din åker och din jord. Sedan mår du mycket bra, Det försäkrar ja.

16. **Rödgare!** Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Tag din flaska, glas i hand, Kaffe-pannan allt ibland, Och sup dina gäster till, Jag så dig råda will.

17. **Flicka!** hwarför gråter du, gråter du, gråter du? :: Torka tåren af din kind, Låt sorgen fly med westanwind, Detta lifwet snart förgår: Gråt ej mera då.